

ffjellige stedlige Vidnesbyrd, at Tilstedeværelsen af en Militærstyrke paa 6 à 25 Mand i Frederikssted vilde have været tilstrækkelig til at adsplitte Kumulantterne og hindre Oprørets Udbrud. Hvad der taler herfor er ogsaa den Omstændighed, at alt løb rolig af i Christianssted, hvor der sandsynligvis har været ligesaa mange misfornøiede Arbeidere tilstede samme Dag. Efterat Oprøret imidlertid havde taget saa uhindefret Overtaand og udbredt saamegen Odelæggelse i Frederikssted, er det meget let forklarlig, at dette har fremkaldt en Seizurus hos Oprørerne, som har bragt dem paa den Tanke at underlægge sig hele Den, og disse er da dragne omkring til Plantagerne, hvor der ikke kunde ventes nogen videre Modstand, og have der dels ægget, dels truet Plantagearbejderne til at deltage i Oprøret. At der efterat dette omfattede en stor Del af Den udfordredes en betydelig større Styrke til at undertrykke det og atter bringe Orden og Ro tilveie, end der behøvedes for at kunne have koalt det i Fjedselen, — er saare naturlig, men, naar det ikke bestomindre lykkes i forholdsviis kort Tid at neddempe det ved den i Kolonierne værende Militærstyrke, trods den Udstrækning, det allerede havde taget, saa synes dette fuldtud at bekræfte den da tilstedeværende Militærstyrkes Tilstrækkelighed, naar kun Overkommandoen havde holdt sig sin Opgave for Die og ikke gjort sig skyldig i en saa utilgivelig Uforsigtighed at blotte et Punkt som Frederikssted paa en Tid, da den forud vidste, at Byen vilde være mer end almindelig udsat for Ordensforstyrrelser. At Oprøret kom til Udbrud, ligger derfor efter Mindretallets Mening ikke i den paa Den tilstedeværende Militærstyrkes Utilstrækkelighed, men derimod snarere i et temmelig uopnødsomt Misgreb fra Overkommandoens Side, og at forøge Militærudgifterne med ca. 90,000 Kr. aarlig maa derfor skjønnes at være temmelig unaturligt, saameget mere som det maa antages, at den eftertrykkelige Maade, hvorpaa Oprøret blev undertrykt, og de alvorlige Følger, dette førte med sig for en stor Del af Oprørerne, forhaabentlig vil være skrevet med saa uudslettelige Træk i den nulevende Slægts Erindring, at der neppe vil være nogen Gjentagelse at befrygte i overfluelige Læber.

Ved Siden af, hvad der saaledes kan tale imod Lovforslagets Fremme, kommer endnu den Betragtning, om ogsaa virkelig de vestindiske Koloniers finansielle Forhold uundgaelig nødvendiggjør et saa stort finansielt Offer fra Statskassens Side, som Lovforslaget gjør Krav paa. For St. Thomas's Vedkommende maa dette vistnok besvares benegtende, i alt Fald foreløbig, og det tør vel ogsaa forventes, at Regjeringen i Tilfælde af Lovforslagets Vedtagelse vil søge den for denne Koloni tilsvarende Andel i Udgifterne til den vestindiske Hærstyrke dækket ved et forøget Bidrag til de almindelige Statsforpligtigheder fra vedkommende Kolonialkasse. Derimod synes det

at fremgaa af den Betænkning, som den af Regjeringen nedsatte Kommission til Undersøgelse af Forholdene paa St. Croix har afgivet, som om denne Os finansielle Forhold befinder sig i en temmelig mislig Stilling med ligesaa mislige Udsigter for Fremtiden. Paa Regjeringens Anmodning har Kommissionen taget under Overveelse, hvorvidt Den St. Croix endnu er istand til selv at bære alle de saavel kommunale som Statsudgifter, der forudsættes ved Kolonialloven af 27de November 1863, og til den Ende har den undersøgt Dens Minimumsbehov til Administrationen, Politii, Skolevæsen, Jagtvæsen, Militær etc., saavelsom dens økonomiske Tilstand og navnlig dens Skattevæsen. I Forbindelse hermed har den tillige havt under Overveelse, hvilke Forandringer i Ordningen af Moderlandets Forhold til Kolonierne der maatte være nødvendige, naar Den ikke er istand til at bære de absolut nødvendige Udgifter. Resultatet af disse Undersøgelser foreligger i den Lovforslaget vedhæftede Kommissionsbetænkning, og til yderligere Oplysning for Udvalget har der endvidere foreligget dette et af Kommissionen udarbejdet Overslag over Dens fremtidige Indtægter og Udgifter, hvoraf det fremgaaar, at der for de nærmeste Aar vil kunne paaregnes en Underbalance af \$ 52,241. Ved nærmere Betragtning af dette Overslags Udgiftsside er det imidlertid blevet Mindretallet klart, at Kommissionen ikke strengt nok har holdt sig til det „absolut Nødvendige“, idet den har taget Initiativet til at forøge flere af Udgiftsposterne saa betydeligt udover det hidtil normale Budget, at Underbalancen derved er bragt i Veiret med et Beløb af \$ 42,300, hvorimod den ellers kun vilde udgjøre ca. \$ 10,000. Hvad Indtægtsiden angaar, da kan der forsaavidt ikke indvindes Noget imod dens enkelte Poster, som disse for det Væsentligste er beregnet efter Gjennemsnitsindtægten for de tre nærmest foregaaende Aar, hvad der i og for sig vistnok er rigtigt som Grundlag for et fremtidigt Indtægtsbudget. Spørgsmaalet er imidlertid her, om ikke Indtægtsiden betydeligt vilde kunne forøges ved nye Skatteindtægter, og i saa Henseende har Kommissionens Mindretal (Levy) forment (Side 44—45 i Betænkningen), at dette kunde ske ved at paalægge en Indkomsskatt tillige med en Skat paa Dens Konsumbrug, hvorved han formener, der vilde kunne indvindes en Merindtægt af \$ 17,000. Kan dette lade sig gjøre, hvad ikke kan betvivles, og Udgifterne derhos holdes indenfor det „absolut Nødvendige“, saa vil den tilstedeværende Underbalance lettelig kunne dækkes ved den antydede nye Skatteindtægt, og Budgettet vil da komme til at udvise et ikke ubetydeligt Overskud. Mindretallet finder derfor heller ingen tilstrækkelig Grund i Dens finansielle Forhold til at paalægge Statskassen nogenjomhelst Udgift til Koloniens Melitærvesen, og tillader sig derfor